

## عنوان مقاله:

تحلیل و ساختارشناسی اسلیمی های توخالی در دوره های سلجوقی ، تیموری و صفوی

## محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

## نویسندگان:

نادره نیکجو - دانشجوی کارشناسی ارشد هنرهای اسلامی، موسسه آموزش عالی فردوس، مشهد، ایران

جواد امین خندقی - استادیار گروه ادبیات نمایشی، موسسه آموزش عالی فردوس، مشهد، ایران

## خلاصه مقاله:

اسلیمی یکی از آرایه های رایج در هنر اسلامی است که نوعی نقوش تزیینی به صورت برگ گیاه، گل پیچک یا خطوط صاف منظم است که گاه با عناصر دیگر ترکیب می شود. کاربردهای نقش اسلیمی در هنرهای گوناگون همچون معماری، تذهیب جلدسازی و کتاب آرایی و... متفاوت است و بسته به نوع کاربرد شکل و شمایل آن در پرداخت و ظریف کاری دستخوش تغییر و تحول می شود. اسلیمی گاهی به عنوان نقش اصلی و زمانی در کنار دیگر طرحها همچون ختایی به کاررفته است. یکی از ساده ترین انواع اسلیمی نوع توخالی است که به دلیل سادگی و پرهیز از اضافات تزیینی همواره از استقبال هنرمندان برخوردار بوده است. یکی از این دلایل را می توان در سرعت بخشیدن اتمام کار توسط هنرمندان دانست. مسئله اصلی این پژوهش در آن است که (اسلیمی توخالی درگذر زمان و طی دوره های مختلف چه روندی را از نظر طراحی نقش مایه سپری کرده است. لذا هدف این پژوهش بررسی و تجزیه و تحلیل آثار برجای مانده از هنر (تذهیب و معماری) سه دوره تاریخی از هنر سلجوقی، تیموری و صفوی و تحولات به وجود آمده در نقش اسلیمی توخالی است.

## کلمات کلیدی:

اسلیمی، اسلیمی توخالی، تذهیب، معماری، هنر سلجوقی، هنر تیموری، هنر صفوی.

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1613575>

